

عنوان مقاله:

اثربخشی معنادرمانی به شیوه گروهی بر تاب آوری و کیفیت زندگی دانشجویان

محل انتشار:

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی، دوره 3، شماره 7 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

کامدین آرمانی - *MSc in Clinical Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی معنادرمانی به شیوه گروهی بر تاب آوری و کیفیت زندگی دانشجویان شهر تهران در سال 1398 بود. پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری این پژوهش شامل 40 دانشجو بود که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و سپس آزمودنی ها به طور تصادفی در دو گروه (20 نفری) آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش 10 جلسه 90 دقیقه ای معنادرمانی گروهی شرکت کردند. ولی گروه کنترل در انتظار درمان ماندند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (2003) و کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی است. پایایی پرسشنامه ها به روش آلفای کرونباخ به ترتیب 0/91 و 0/84. به دست آمد. همین طور از روایی محتوا به منظور آزمون روایی پرسشنامه استفاده شد که بدین منظور پرسشنامه ها مورد تایید متخصصین مربوطه قرار گرفت. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار SPSS-22 در دو بخش توصیفی و استنباطی (تحلیل کوواریانس) انجام پذیرفت. نتایج حاصل آشکار ساخت معنادرمانی در مرحله پس آزمون موجب افزایش تاب آوری و کیفیت زندگی در گروه آزمایش شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که می توان از روش معنادرمانی گروهی به عنوان روشی مستقل و یا در کنار سایر درمان ها در جهت افزایش تاب آوری و کیفیت زندگی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

Logotherapy, Resilience, Quality of Life, معنادرمانی، تاب آوری، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155298>

